

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lipca 2016 roku skierowanym przeciwko pozwanemu Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G. powódka B. Ł. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego nr 741/13/DM z dnia 16 kwietnia 2013 roku wydanego przez BANK (...) Spółka akcyjna przeciwko powódce – B. Ł., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia z dnia 3 czerwca 2013 roku (sygn. akt I Co 839/13) oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że żądanie pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego jest uzasadnione i ma swoje oparcie w treści przepisu art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem powódki, w niniejszej sprawie klauzula wykonalności została nadana specyficznemu pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu – bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 16 kwietnia 2013 roku. Ów bankowy tytuł egzekucyjny zawiera podstawową wadę, a mianowicie został nadany co do całej kwoty niespłaconego kredytu w sytuacji, gdy pozwany bank nie wypowiedział powódce umowy kredytu z dnia 20 czerwca 2012 roku. Zgodnie bowiem z § 8 ust. 4 umowy kredytu nr (...) z dnia 20 czerwca 2012 roku „Bank zawiadamia Kredytobiorcę o wypowiedzeniu Umowy kredytu w formie pisemnej, listem poleconym”. Jak natomiast stanowi § 8 ust. 5 umowy kredytowej „W przypadku wypowiedzenia umowy Kredytobiorca jest zobowiązany do spłaty w całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia”. Termin wypowiedzenia wynosi, zgodnie z § 8 ust. 3 umowy kredytowej, 30 dni.

Przytoczone wyżej postanowienia umowy kredytowej należy, zdaniem powódki, interpretować w ten sposób, że w przypadku wypowiedzenia umowy kredytowej po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia, wymagalne staje się roszczenie pozwanego banku o zapłatę całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami. Jak jednak wynika z natury i specyfiki samego wypowiedzenia, aby można było w ogóle mówić o wypowiedzeniu, które wywarło skutki prawne, oświadczenie woli jednej strony o wypowiedzeniu umowy musi dojść do wiadomości drugiej strony w taki sposób, że mogła ona zapoznać się z treścią tego oświadczenia woli. W niniejszej sprawie, skoro dla oświadczenia o wypowiedzeniu zastrzeżono formę pisemną ze wskazaniem, iż to pisemne wypowiedzenie powinno być do powódki wysłane listem poleconym, oświadczenie o wypowiedzeniu powinno zostać doręczone powódce pocztą (listem poleconym). Tymczasem powódka o takim wypowiedzeniu listem poleconym zawiadomiona nie została. Co więcej pozwany bank, przyjął w bankowym tytule egzekucyjnym, że wypowiedzenie umowy kredytu nastąpiło w dniu 3 kwietnia 2013 roku, nie przedstawiając żadnych dowodów na okoliczność dokonania doręczenia tego oświadczenia powódce.

Powódka powzięła wiadomość o rzekomym wypowiedzeniu umowy dopiero, gdy doręczono jej pierwsze pismo w sprawie komorniczej, tj. na etapie postępowania egzekucyjnego opartego na kwestionowanym tytule wykonawczym, tj. już po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego i nadaniu mu klauzuli wykonalności.

Powódka zaprzecza jednak, aby pisemne oświadczenie powoda o wypowiedzeniu umowy kredytu zostało powódce wówczas doręczone. Nawet jednak gdyby hipotetycznie przyjąć, że takie wypowiedzenie umowy dotarło do powódki w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią, to nie budzi wątpliwości, że pozwany wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przedwcześnie, tj. przed upływem bieżącego rzekomo okresu wypowiedzenia. Skoro bowiem pozwany bank twierdzi, że wypowiedział powódce umowę kredytową w dniu 3 kwietnia 2013 roku (czemu powódka zaprzecza) to okres wypowiedzenia upływałby dopiero z dniem 3 maja 2013 roku. Dopiero zatem po bezskutecznym upływie tego terminu całe zadłużenie powódki z tytułu umowy kredytu stałoby się wymagalne. Wobec tego dopiero po upływie tego terminu pozwany bank stałby się ewentualnie uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego obejmującego całą kwotę kredytu niespłaconą do dnia 3 maja 2013 roku. W konsekwencji także i z tej przyczyny pozwany nie był uprawniony, zdaniem powódki, do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nr 741/13/DM z dnia 16 kwietnia 2013 roku, a wystawionemu wadliwie tytułowi nie powinna zostać nadana klauzula wykonalności.

Nie istniało bowiem w dniu 16 kwietnia 2013 roku wymagalne roszczenie pozwanego o zapłatę przez powódkę kwoty 134.993,60 złote.

(pozew k. 2 – k. 10)

Postanowieniem z dnia 7 września 2016 roku Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział I Cywilny zabezpieczył na czas trwania niniejszego postępowania powództwo przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi P. P. pod sygn. akt Km 17819/14 przeciwko B. Ł..

(postanowienie k. 87 – k. 89)

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 września 2016 roku pozwany Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podał, że przesłanki uwzględnienia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wskazane zostały enumeratywnie w art. 840 k.p.c., żadna zaś z wymienionych tam okoliczności w niniejszej sprawie nie nastąpiła, w szczególności zaś w przedmiotowej sprawie nie doszło do wygaśnięcia zobowiązania, bądź też wyegzekwowania należności w całości.

Zgodnie z wypowiedzeniem umowy, pozwany postawił całość zadłużenia w stan wymagalności po upływie terminu wskazanego w piśmie, tj. termin wypowiedzenia upływa z dniem 3 kwietnia 2013 roku. Pozwany 16 kwietnia 2013 roku wystawił na powódkę bankowy tytuł egzekucyjny i skierował wniosek o nadanie klauzuli wykonalności. Bank przeprowadził z powódką rozmowy telefoniczne, gdzie została poinformowana przez pracownika Banku o istniejących zaległościach, o wypowiedzeniu umowy oraz o skierowaniu sprawy do Sądu. W rozmowach tych powódka przedstawiła również swoją obecną sytuację materialną. Od dnia wypowiedzenia umowy powódka dokonywała dobrowolnych spłat na poczet istniejącego zadłużenia. Niestety wpłaty te były zbyt małe, aby Bank mógł wstrzymać czynności egzekucyjne. Zarzut powódki, iż nie wiedziała nic o wypowiedzeniu umowy jest całkowicie, zdaniem pozwanego, bezzasadny.

(odpowiedź na pozew k. 95 – k. 96v)

Pismem z dnia 9 stycznia 2017 roku pełnomocnik powódki rozszerzył swoje powództwo w ten sposób, że wniósł również o zasądzenie kwoty 86. 422, 35 zł „tytułem zwrotu części wyegzekwowanego roszczenia z odsetkami od dnia wytoczenia niniejszego powództwa do dnia zapłaty”.

(k. 141 – 144 – pismo procesowe).

W dniu 25 kwietnia 2017 roku na rozprawie pełnomocnik powódki cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie żądania zwrotu wskazanych w powyższym piśmie kwot.

(k. 176 – protokół rozprawy).

W dniu 4 listopada 2016 roku nastąpiło połączenie (...) Banku S. A. w W. oraz wydzielonej części Banku (...) S. A. w G. – była to sukcesja uniwersalna częściowa na podstawie art. 531 k. s. h. Plan podziału przewidywał wstąpienie A. Banku w prawa i obowiązki Banku (...) także w zakresie przedmiotowej umowy. W konsekwencji A. Bank wniósł o wyrażenie zgody na wstąpienie do niniejszego procesu w miejsce Banku (...). (k. 149a i nast. – pismo pozwanego i odpis z KRS) .

Pismem z dnia 24 lutego 2017 roku, w odpowiedzi na zarządzenie Sędziego referenta, powódka wyraziła zgodę na wstąpienie do niniejszej sprawy A. Banku.

(k. 170 – 171 – pismo procesowe).

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2017 roku Sąd, na podstawie art. 192 pkt 3 k. p. c., zwolnił od udziału w sprawie Bank (...) S. A. w G..

(k. 172 – postanowienie).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. Ł. i Bank (...) S.A. z siedzibą w G. zawarli w dniu 20 czerwca 2012 roku zawarli umowę o kredyt gotówkowy przeznaczony częściowo na spłatę innych kredytów (nr (...)). Umowa została zawarta na czas określony na okres od 20 czerwca 2012 roku do 20 czerwca 2019 roku.

(k. 12 i nast. - uwierzytelniona kopia umowy kredytu gotówkowego z dnia 20.06.2012 r.)

Wobec istniejącego zadłużenia, pozwany wysłał do powódki w dniu 25 stycznia 2013 roku ostateczne wezwanie do zapłaty. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi, co skutkowało sporządzeniem przez pozwanego w dniu 22 lutego 2013 roku oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Oświadczenie to zostało nadane pocztą w formie listu poleconego w dniu 27 lutego 2013 roku.

(k. 123 - uwierzytelniona kopia ostatecznego wezwania przed wypowiedzeniem z dnia 25.01.2013 r., k. 124 - uwierzytelniona kopia wypowiedzenia umowy kredytowej z dnia 22.02.2013r. z książką nadawczą – k. 125)

W dniu 16 kwietnia 2013 roku pozwany bank wystawił przeciwko powódce bankowy tytuł egzekucyjny. W dniu 22 kwietnia 2013 roku skierował wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu do Sądu Rejonowego w Pabianicach; Sąd ten w dniu 3 czerwca 2013 roku w sprawie I Co 839/13 nadał zgodnie z wnioskiem klauzulę wykonalności. Po uzyskaniu przez pozwanego tytułu wykonawczego i braku spłaty zadłużenia, pozwany wystąpił w dniu 15 stycznia 2014 roku z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

(k. 186 i nast. - uwierzytelniona kopia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z dnia 16.04.2013 r., kopia tytułu wykonawczego, k. 1 akt egz. Km 17819/14 - uwierzytelniona kopia wniosku o wszczęcie egzekucji z dnia 03.01.2014 r.)

W trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi P. P. pod sygnaturą akt KM 17819/14 wierzytelność pozwanego ulegała pomniejszeniu. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Łodzi – P. P. w sprawie z wniosku Banku (...) S.A. o sygn. akt Km 17819/14 wyegzekwował od B. Ł. i przekazał na rzecz wierzyciela (pozwanego):

- kwotę 854,44 złote (data wpłaty 13.02.2014 r.);
- kwotę 1.434,91 złote (data wpłaty 29.06.2015 r.)

(karta rozliczeniowa – odwrot okładki akt komorniczych o sygn. Km 17819/14)

Pozostałe kwoty zostały przez powódkę zapłacone dobrowolnie. I tak, B. Ł. dokonała w okresie od 23 lipca 2012 roku do 28 grudnia 2016 roku następujących wpłat do przedmiotowej umowy nr (...) w łącznej kwocie 133.792,35 złotych:

- w dniu 23 lipca 2012 roku – 2.630,47 zł;
- w dniu 22 sierpnia 2012 roku – 2.630,47 zł;
- w dniu 25 września 2012 roku – 1.500 zł;
- w dniu 8 października 2012 roku – 1.187 zł;
- w dniu 20 listopada 2012 roku – 2.641,12 zł;

- w dniu 25 marca 2013 roku – 2.630,47 zł;
- w dniu 10 kwietnia 2013 roku – 1.000 zł;
- w dniu 29 kwietnia 2013 roku – 800 zł;
- w dniu 20 maja 2013 rok – 830,47 zł;
- w dniu 31 maja 2013 roku – 500 zł;
- w dniu 1 lipca 2013 roku – 500 zł;
- w dniu 8 sierpnia 2013 roku – 500 zł;
- w dniu 2 września 2013 roku – 500 zł;
- w dniu 1 października 2013 roku – 500 zł;
- w dniu 30 października 2013 roku – 15.500 zł;
- w dniu 25 listopada 2013 roku – 1.500 z ł;
- w dniu 24 grudnia 2013 roku – 1.500 zł;
- w dniu 27 stycznia 2014 roku – 1.500 zł;
- w dniu 18 lutego 2014 roku – 854,44 zł;
- w dniu 24 lutego 2014 roku 500 zł;
- w dniu 31 marca 2014 roku – 1.500 zł;
- w dniu 30 kwietnia 2014 roku – 1.000 zł;
- w dniu 27 maja 2014 roku – 1.000 zł;
- w dniu 30 czerwca 2014 roku – 1.000 zł;
- w dniu 31 lipca 2014 roku – 1.000 zł;
- w dniu 12 sierpnia 2014 roku – 20.000 zł;
- w dniu 15 października 2014 roku – 33 zł;
- w dniu 16 stycznia 2015 roku – 4.000 zł;
- w dniu 2 lutego 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 2 marca 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 1 kwietnia 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 23 kwietnia 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 25 maja 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 29 czerwca 2015 roku- 2.630 zł;

- w dniu 1 lipca 2015 roku – 1.434,91 zł;
- w dniu 31 lipca 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 27 sierpnia 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 29 września 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 30 października 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 26 listopada 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 9 grudnia 2015 roku – 2.630 zł;
- w dniu 26 stycznia 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 25 lutego 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 30 marca 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 27 kwietnia 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 30 maja 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 29 czerwca 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 28 lipca 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 29 sierpnia 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 27 września 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 28 października 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 20 listopada 2016 roku – 2.630 zł;
- w dniu 28 grudnia 2016 roku – 2.630 zł.

(zestawienie wpłat k. 168)

Ponadto, powódka w okresie od stycznia 2017 roku do kwietnia 2017 roku dokonała następujących przelewów rat kredytu wykonując umowę kredytową nr (...) z dnia 20 czerwca 2012 roku:

- w dniu 26 stycznia 2017 roku – kwoty 2.630 złotych;
- w dniu 26 lutego 2017 roku – kwoty 2.630 złotych;
- w dniu 28 marca 2017 roku – kwoty 2.630 złotych;
- w dniu 25 kwietnia 2017 roku – kwoty 2.630 złotych.

(potwierdzenia wpłat k. 181 – k. 184)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo opozycyjne, zgłoszone pierwotnie jako jedyne, zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Po nadaniu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności środkiem ochrony dłużnika jest powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, tzw. powództwo opozycyjne uregulowane w art. 840 § 1 k.p.c., stanowiące merytoryczną obronę dłużnika przed egzekucją. W drodze powództwa z art. 840 dłużnik może żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia. Przesłanki uprawniające dłużnika do żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wymienia w sposób wyczerpujący art. 840 § 1 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jeżeli (pkt. 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym nie będącym orzeczeniem sądu, albo jeżeli (pkt. 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1, który stanowi podstawę żądania w tym procesie, dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, przez co należy rozumieć zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Zdarzeniem, na którym oparto klauzulę wykonalności, jest tytuł egzekucyjny. Powództwo opozycyjne, oparte na omawianej podstawie, jest dopuszczalne, o ile nie zachodzą przeszkody w postaci niedopuszczalności drogi sądowej, powagi rzeczy osądzonej lub zawisłości sporu.

W uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 roku (sygn. akt III CZP 78/03), Sąd ten stwierdził, że w powództwie takim dłużnik banku mógłby podnieść wszelkie zarzuty materialnoprawne dotyczące wiarygodności banku, objętej bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w sądową klauzulę wykonalności. **Chodzi tu o zarzuty powstałe przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, przed nadaniem klauzuli wykonalności i po jej nadaniu.** W grę mogłyby tu wchodzić np. **zarzuty nieistnienia roszczenia banku lub istnienia roszczenia w mniejszej wysokości niż ujęte w tytule, nienastąpienia wymagalności roszczenia** (mimo umieszczenia w b.t.e. oświadczenia banku innej treści). Nie można również wykluczyć zarzutu naruszenia prawa (art. 5 k.c.). Nie oznacza to jednak, że przepis art. 5 k.c. mógłby stać się samoistną podstawą powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 k.p.c. (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1999 r., III CKN 151/98, OSNC 1999, z. 7-8, poz. 134).

W niniejszej sprawie kwestią sporną jest skuteczność złożenia przez Bank (...) (poprzednika prawnego A. Banku, który wstąpił do udziału w sprawie z mocy art. 192 pkt 3 k. p. c. za zgodą powódki) oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu. Zgodnie bowiem z § 8 ust. 4 umowy kredytu nr (...) z dnia 20 czerwca 2012 roku „bank zawiadamia kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy kredytu w formie pisemnej, listem poleconym”. Jak natomiast stanowi § 8 ust. 5 umowy kredytowej „w przypadku wypowiedzenia umowy kredytobiorca jest zobowiązany do spłaty w całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia”. Termin wypowiedzenia wynosi zaś, zgodnie z § 8 ust. 3 umowy kredytowej, 30 dni. Oznacza to, że możliwość wystawienia przez bank związany z powódką przedmiotową umową uzależniona była od skuteczności wypowiedzenia umowy kredytu.

Zgodnie z normą art. 61 par. 1 k. c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie (a takim jest prawo podmiotowe kształtujące w postaci wypowiedzenia umowy), jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. **W sytuacji zatem, gdy powódka kwestionuje fakt otrzymania oświadczenia banku o wypowiedzeniu umowy kredytu, zgodnie z ogólną regułą dowodową, wyrażoną w art. 6 k. c., to na pozwanym banku (i jego następcy prawnym) spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności.** Pozwany bank i jego następca prawni, choć byli reprezentowani przez profesjonalistów, nie podotali tej powinności. Nie przedstawili albowiem dowodu doręczenia powódce tegoż oświadczenia w postaci zwrotnego potwierdzenia odbioru. Nic nie stało na przeszkodzie aby bank, jako profesjonalista i podmiot zajmujący się na co dzień działalnością kredytową, dopilnował wysłania do powódki oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu wraz z drukiem zwrotnego potwierdzenia odbioru. W konsekwencji uznać należało,

że ani pozwany pierwotnie bank ani jego następca materialno – i procesowo – prawny nie udowodnili tego, iż oświadczenie o wypowiedzeniu spornej umowy zostało skutecznie złożone tj. doszło do powódki w taki sposób, że mogła się z nim zapoznać. Skutkiem tego, roszczenia banku w dacie wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, w przeważającej części tj. przypadającej na kolejne, czyli po dniu 16 kwietnia 2013 roku, miesiące i lata, nie były jeszcze wymagalne. Oznacza to, że bank nie miał prawa, zgodnie ze wskazanymi wyżej postanowieniami umowy łączącej strony procesu, wystawić bankowego tytułu egzekucyjnego na kwotę ponad 134. 000 zł, a więc na całość jeszcze niespłaconej (i niewymagalnej) kwoty kapitału kredytu oraz odsetek umownych i „karnych”.

Z tych też względów należało pozbawić przedmiotowy tytuł wykonawczy wykonalności w części tj. ponad wyegzekwowaną przez komornika i przekazaną na rzecz wierzyciela kwotę czyli ponad kwotę 2. 289, 35 zł (854, 44 zł + 1. 434, 91 zł). W tym miejscu podnieść należy, że w orzecznictwie sądów powszechnych przyjmuje się jednolicie, że **"niewłaściwe (w tym zawyżone) określenie struktury zadłużenia kredytowego w bankowym tytule wykonawczym (tak jak w niniejszej sprawie) nie może być sanowane i jako takie uzasadnia pozbawienie pozwanego przywileju uproszczonej i przyśpieszonej windykacji jego wierzytelności przy użyciu powyższego tytułu - nawet wtedy, gdy istnienie zadłużenia powódki, co do zasady, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.** W takiej sytuacji pozwany może dochodzić swojej należności w procesie, przy zachowaniu pełnych reguł kontradiktoryjności, na gruncie postępowania dowodowego" (por. **przykładowo wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 2016-09-08, I ACa 288/16 oraz wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 2 grudnia 2016 r. III C 75/16 – dostępne w portalu orzeczeń).**

Jeśli chodzi zaś o wyegzekwowaną kwotę świadczenia, jak przyjął SN w wyroku z dnia 4 kwietnia 2002 r. (I PKN 197/01, W.. 2002, Nr 12, s. 27), powództwo opozycyjne może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje możliwość wykonania tytułu wykonawczego. **Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być jednak skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności w całości**, co oznacza utratę prawa wytoczenia powództwa z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela całości świadczenia objętego tytułem wykonawczym (por. wyr. SN: z 17.11.1988 r., I CR 255/88, Legalis, z 14.5.2010, II CSK 592/09, Legalis i z 12.2.2015 r., IV CSK 272/14, Legalis - komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, T II pod red. Jankowski 2015, wyd. 2 w programie Legalis). **Oznacza to, że w zakresie wyegzekwowanej przez komornika i przekazanej na rzecz wierzyciela kwoty czyli 2. 289, 35 zł powództwo podlegało, jako nieuzasadnione, oddaleniu.**

W zakresie zaś kwot dobrowolnie przez powódkę spłacanych przytoczyć należy zgłaszane w doktrynie i orzecznictwie tezy: **„wyegzekwowania świadczenia nie należy utożsamiać z dobrowolnym, pozaegzekucyjnym spełnieniem świadczenia.** W takiej sytuacji nadal istnieje tytuł wykonawczy, który może posłużyć wierzycielowi do wszczęcia egzekucji, ponieważ nie został opatrzony wzmianką komornika, o której mowa w art. 816 § 1 KPC. **O ile w takiej sytuacji wierzyciel nie wyda dłużnikowi na jego żądanie tytułu wykonawczego nie można mówić, że cel wniesienia powództwa opozycyjnego odpadł** (por. wyr. SN z 4.11.2005 r. -V CK 296/05, Legalis - komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, T II pod red. Jankowski 2015, wyd. 2 w programie Legalis).

Na podstawie art. 355 par. 1 k. p. c. Sąd umorzył postępowanie w sprawie w zakresie żądania zapłaty wobec cofnięcia pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia w tej części.

Na podstawie art. 100 zd. 1 k. p. c., wobec zbliżonych kosztów procesu poniesionych przez obie strony oraz w zbliżonej do 50% na 50% proporcji wygranej i przegranej obu stron (uwzględniając zarówno żądanie opozycyjne pod względem prawidłowo określonej wartości przedmiotu tegoż sporu jak i żądanie zapłaty), Sąd zniósł wzajemnie poniesione przez strony koszty procesu.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu zostały przyznane wraz z podatkiem VAT pełnomocnikowi ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi na podstawie § 2 pkt 7 w zw. z § 15 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.